

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΩΗΛ

ΠΟΙΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΙΩΗΛ ΦΡΑΓΚΑΚΟΥ,
ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1977

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΩΗΛ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΩΗΛ

ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΣΑΡΑΝΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΟΥ

ΑΓΙΩΝ

ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ

1977

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΩΗΛ

ΠΟΙΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΙΩΗΛ ΦΡΑΓΚΑΚΟΥ,
ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1977

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (Τ.Τ. 140)

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Δ.1270/Ί.Σ.5760
ΔΙΕΚΤ. 1023

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ, 07 Ιουνίου 1977

ΘΕΜΑ :

Πρός
τόν Σεβ. Μητροπολίτην
Ήδεσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας
Κύριον ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ

Ἑ δ ε σ σ α ν

Τεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ'ὄψιν τήν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ'ἀρ. Πρωτ. 2698/76 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱ. Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγ. Προφήτου Ἰωήλ, ποιηθεῖσαν ὑπό τοῦ Ἱερολογιωτάτου κ. Ἰωήλ Φραγκάκου, Ἀρχιδιακόνου, ὡς καί τήν σχετικήν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ὡς Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας, Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4ης ὁδ. μηνός, ἐγκρίνομεν ταύτην ὡς καλῶς ἔχουσαν, καθ'ὅσον οὐδέν τό ἀπέδον πρός τε τά δόγματα καί τās παραδόσεις τῆς καθ'ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ καί παρακαλοῦμεν ὅπως κατὰ τήν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱ. Ἀκολουθίας διὰ τό Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας.

Ἐπί τούτοις, κατασπασόμενοι ἐν Κυρίῳ τήν ὑμέτεραν Τεβασμιότητα, διατελοῦμεν μετ'ἀγάπης

Ἱ. Θεοφιλέστατε, ἀδελφέ

Κοινοποιήσεις:

Συνοδικήν Ἐπιτροπήν Θείας Λατρείας
Παρ'ἡμῶν

Ὁ Ἀρχιερατικεὺς

Ταλαντίου *Αμβρόσιος*

Ταλαντίου ΔΙΕΚΤΗΣ .-

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Οτι οἱ ἅγιοι Προφῆται διηκόνησαν εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶναι γνωστόν. « Ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν» (Β΄ Πέτρ. 1, 21) καὶ «προκατήγγειλαν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν». Συνεπεῖς εἰς τὴν ἀποστολήν των ἐδοκίμασαν διωγμούς. Ἀπετέλεσαν φωτεινὰ ἄστρα ἐν μέσῳ τῆς σκοτεινῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς.

Παρὰ ταῦτα δὲν εἶναι πάντες γνωστοί. Περισσότερον ἄγνωστοι εἶναι οἱ λεγόμενοι «ἐλάσσονες», μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Προφήτης Ἰωὴλ, ὁ προφητεύσας τὴν ἔκχυσιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Κατ' ἐξαιρέσιν μοναδικήν, θά ἔλεγέ τις, τιμᾶται ὁ Προφήτης Ἰωὴλ ἰδιαίτερος ἐν Καλαμάτᾳ, ὅπου ὑπάρχει Ἡσυχαστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐνδόξου Προφήτου. Τὸ Ἡσυχαστήριον τοῦτο ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ μακαρία τῆ λήξει γενομένου ἀειμνήστου π. Ἰωὴλ Γιαννακοπούλου, τῆς συγχρόνου αὐτῆς προφητικῆς μορφῆς.

Ὁ μακαριστὸς Κληρικὸς οὐ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Προφήτου ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ «τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ ἐπηκολούθησεν». Ἐν τῷ Ἡσυχαστηρίῳ καὶ τῇ πόλει τῆς Καλαμάτας πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ καὶ συμβάλλει εἰς τὸν πανηγυρικότερον ἑορτασμόν ὁ ἐκεῖ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός, ὁ λόγιος καὶ ρέκτης Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

Ἐπιθυμῶν νὰ τιμήσω τὸν ἐνδοξόν Προφήτην καὶ νὰ ἐνθυμοῦμαι τὴν ὑπικάρην ἐκείνην δρῦν, τὸ μέγα ἀνάστημα, τὸν λαμπρὸν Ἱερωμένον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν φιλόπονον ἐργάτην τοῦ θεοῦ Ἀμπελῶνος, τὸν ἐρμηνευτὴν τῶν Θείων Γραφῶν, τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλον, ἔδωκα τὸ προφητικὸν τοῦτο ὄνομα εἰς ἓνα τῶν Ἱεροκηρύκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΩΗΛ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Ποίοις ἐγκωμίοις προσείπωμεν, ἀνυμνοῦντες ἐπαξίως, τὸν προ-
φήτην Ἰωήλ, ὃν τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπεσκίασε λαμπρῶς, καὶ
ἄνω θεαμάτων τὴν ἐξήγησιν, ἀκτίστοις ἐνεργείαις ἐδωρήσατο· δι'
ὃ ἡμῶν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ὁ πάντιμος, σοφίζει νῦν, ταῖς
λιταῖς ὁ θεοφώτιστος.

Σάλπιγξ ἀνεδείχθης θεόφθογγος, ἐν Σιών καταβοῶσα τοῦ Κυ-
ρίου τὰς βουλάς, ὅτι σκότους ἡ ἡμέρα καὶ νεφέλης ὁ καιρός, ἐγγί-
ζει καὶ ὡς ὄρθρος ἐκχυθήσεται, τοῖς πᾶσιν ἐὰν μὴ μετανοήσωσι,
καὶ διαρρήξωσι τάχιστα, τῶν καρδιῶν τὰ ἱμάτια, ὡς ἔνδοξε, Ἰωήλ
ἐθεσμοδότησας.

Θάρσει τῶν βροτῶν ἡ ὀμήγουρις, ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου καταγ-
γέλλει τὰ παιδρά, ὅτι ἔδωκε τὴν χάριν, ὁ τῶν πάντων χορηγός,
τοῖς τέκνοις τῆς Σιών ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ἤνθησεν ἡ ἔρημος ἡ ἄγο-
νος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων πλησθήσονται, τῆς παναγίας ἐκχύσεως, τοῦ
Πνεύματος, οἱ πιστοὶ καὶ προφητεύσουσι.

Δεῦτε προφητῶν θεῖος σύλλογος, καὶ ἀνδρῶν πνευματοφόρων, ὁ
τρισόλβιος χορὸς, σὺν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις, εὐφημήσατε ὁμοῦ,

κινύραν Παρακλήτου τὴν εὐάρμοστον, τὸν μέγαν Ἰωὴλ τὸν θεοφόρητον καὶ μετ' αὐτοῦ δυσωπήσατε, πρεσβευτικῶς θεοδόξαστοι, ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν τὸν παντευλόγητον.

Γλῶσσαι πυρὸς ἐξεχύθησαν, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα πάλαι, ὡς προέφησ Ἰωὴλ, καὶ τὴν ἄτολμον χορείαν ἐνευρώσαντο σφοδρῶς, ἁγίων Ἀποστόλων, θεοκίνητε, διόπερ θεολόγοι ἀνεδείχθησαν, οἱ ἄλιεῖς ἰδιωτεύοντες, καὶ φιλοσόφων τὸν θίασον, ἠδάφισαν, συνεργεῖα θείας χάριτος.

Νοῦς πεφωτισμένος γενόμενος, ἐνεδύθη λαμπροτάτην καὶ αἰγλήεσαν στολὴν, τοῦ φωτὸς τοῦ οὐρανίου, θεοφάντορ Ἰωὴλ, καὶ στέφος τὸ παμποίκιλτον ἀνέλαβες, τῶν θείων δωρεῶν ἐκ τοῦ Παντάνακτος· δι' ὃ ὄρω τὸ ἀπόρρητον, τῆς εὐφροσύνης σου πέλαγος, καὶ κράζω σοι, ταῖς λιταῖς σου μὲ καταύγασον.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. β'.

Προφητικὴ πανήγυρις σήμερον πιστοὶ, ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε· συνήγαγε γὰρ ἡμᾶς, ὁ ἔνδοξος προφήτης Ἰωὴλ. Ἡ πάγχρυσος τοῦ Κυρίου λύρα, ὁ αὐλὸς τῆς ἀληθείας, ὁ ταῖς ἐπιπνοίαις τοῦ Παρακλήτου ἀνακρουόμενος, ἡ λαμπηδὼν τοῦ ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος τὸ ἄδυτον ἄστρον, δι' οὗ ὁ παλαιὸς τοῦ νόμου λαὸς ἐφωτίσθη. Τῆς χάριτος διδάσκαλος καὶ μεγαλοφωνότατος κήρυξ. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον** τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 2, 1 - 13)

Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς, ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης. Ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ. Ὡς ὄρασις ἵππων ἢ ὄψις αὐτῶν, καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον. Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας. Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνοσι τὰς τρίβους αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται, καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτῶν πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι. Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται. Πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ, ὅτι πολὺ ἔστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῆ; Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ· καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

Προφητείας 'Ιωήλ τὸ 'Ανάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1 - 5)

Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται· καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου. Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται.

Προφητείας 'Ιωήλ τὸ 'Ανάγνωσμα

(Κεφ. 4, 16 - 21)

Ο Κύριος ἐκ Σιών ἀνακράζεται καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποστάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ρυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφῆσεις Ἰούδα ρυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸ χειμάρρουν τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδῖον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθώσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην τελοῦντες, τοῦ σοῦ ἐνδόξου ὀνόματος, Ἰω-
 ἤλ ἀξιάγαστε, ὡς ἔμψυχον κιθάραν τοῦ Παρακλήτου σὲ γεραί-
 ρομεν. Σὺ γὰρ τὴν ἀνέκφραστον θεωρίαν τοῦ κάλλους τοῦ οὐρα-
 νίου πυρὸς πᾶσιν ἐφάνερωσας καὶ μετανοίας διάγειν καιρὸν τοῖς
 βροτοῖς ἐπέταξας. Νῦν οὖν τῷ Χριστῷ συναυλιζόμενος αὐτὸν δυ-
 σῶπῃσον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος β΄.

Επιστρέφῃτε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, συνθήκην μετα-
 νοίας μετ' ἐμοῦ συνάπτοντες· ὁ τῶν ὄλων ποιητῆς, διὰ σοῦ τῶν
 μερόπων τῇ πληθύνει διεμήνυσε· καὶ τότε τοῦ προσώπου μου τὸ
 κάλλος, ὃ ἐστὶ κοινὸν τῶν σεσωσμένων βραβεῖον πάντες ἀπολαύ-
 σετε· ὅθεν σοῦ δεόμεθα Ἰωὴλ θαυμαστέ, ἰκέτευσον τὸν Κτίστην
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος γ΄.

Τῆς ἐσχάτης σάλπιγγος ἠχούσης, ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς
 σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, μεγαλοφώνως ἔφης αἰνιττόμενος.
 Καὶ τότε οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται καὶ πολλοὶ ἀπολοῦνται. Διὸ
 Προφήτα πανσεβάσμιε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 τοῦ αἰωνίζοντος σκότους, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐπικα-
 λουμένων τὸ ὄνομα Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ. ᾠχος δ΄.

Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατερχομένου, ἡ ψυχὴ ἡμῶν καθαίρε-
 ται καὶ τῶν παθῶν ἀλλοτριοῦται. Ὁ νοῦς ἀνεπιθόλωτος γίνεται,
 καὶ ἡ καρδία καταγώγιον τῆς Ἁγίας Τριάδος κατασκευάζεται.
 Τότε ὁ πιστὸς τὴν ἀπλανῆ φωτοφάνειαν τοῦ Θεοῦ γεύεται καὶ
 ὡς ἥλιος ἐκλάμπει. Ταύτην τὴν μεγαλοδωρεάν τοῦ Χριστοῦ ἐν
 ἔτεσιν ἀρχαίοις Ἰωὴλ προηγόρευσας· δι' ὃ ἅπαντες σήμερον

χρεωστικῶς τελοῦντες τὴν σὴν μνήμην σοῦ δεόμεθα· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀξιωθῆναι καὶ ἡμᾶς ἰδεῖν τὸ φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α' Πανεύφημοι μάρτυρες.

Υπὲρ τοῦ ἡλίου τὴν βολὴν, ἔλαμψας πανάριστε, ἐνοπτριζόμενος πρόπαλαι, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρακλήτου χάριν, καὶ ναμάτων ἔκχυσιν, καὶ ταῦτα Ἰωὴλ ἀπεκάλυψας, βροτῶν συστήμασι, τοῖς ἐν σκότει ἀξιάγιαστε, καθημένοις, πολλῶν παραβάσεων.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Δακρύων κρουνοῖς καὶ κοπετοῖς, καὶ γονάτων κάμψεσι, καὶ ἐν νηστείαις τὸν ἄνομον, λαὸν ἐκάλεσας, Ἰωὴλ εἰς θεῖον μετανοίας δίαυλον, κραυγάζων σὺν τοῖς θύταις τὰ ρήματα· Κριτὰ καὶ Κύριε, τοῦ λαοῦ σου φεῖσαι Εὐσπλαγχνε, καὶ ἐκ βλάβης αὐτὸν διατήρησον.

Στίχ. Σὺ εἶ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Φρικτῆς ἐμφανείας σου Χριστέ, τῆς Δευτέρας πρόγνωσιν, ὁ Ἰωὴλ εἰς τὰ πέρατα, προεφανέρωσε, καὶ ἡλίου σβέσιν καὶ σελήνης σκότασιν, καὶ σύγχυσιν τῆς γῆς προηγόρευσε· διὸ κραυγάζομεν, ταῖς πρεσβείαις τοῦ Προφήτου σου, τοὺς σοὺς δούλους Σωτὴρ διαφύλαξον.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Ασματικὴν χορείαν κροτήσωμεν σήμερον, ὦ φιλέορτοι, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου προφήτου Ἰωὴλ· οὗτος γὰρ τὸν δυσσεβῆ καὶ ἐστερημένον τῆς ὄντως γνώσεως λαὸν ἐφώτισε, μαρμα-

ρυγαῖς θεοδότοις, καὶ συναρίθμιος ἀγίων γεγονώς, τῶν Οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν ἐκέρδησε· διὸ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν λέγοντες· Πάτερ θεόπεμπτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐξανάψαι τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν νοερὰν λαμπάδα καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

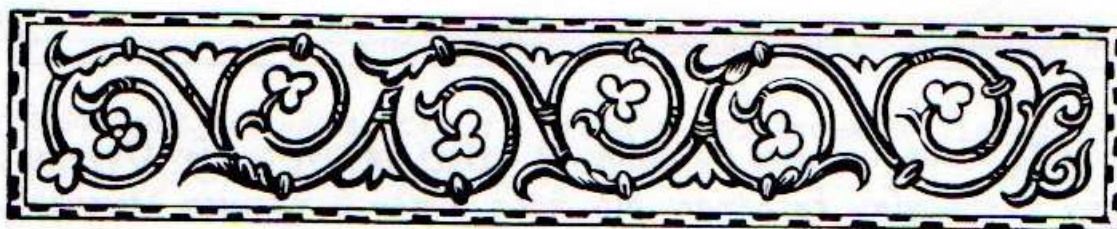
‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...

Τὸ Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Παρακλήτου τὴν ἔκχυσιν ἐφάνέρωσας, ὡς ὁ προφήτης Κυρίου καὶ μυστολέκτης λαμπρός, ἐν ἀρχαίοις Ἰωὴλ λαλήσας ἔτεσιν· ὅθεν τὴν μνήμην σου σοφέ, οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς τιμῶντες ἀναβοῶμεν· μὴ παύση καθικετεύων, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απέργασον ταχὺ, τῷ ἀπλάστῳ φωτί σου, κατ' ἄμφω ὑγιᾶ καὶ ὠραῖον Σωτήρ μου, καμὲ τὸν ἀμαρτάνοντα, ἐκλεπτύνας φιλόανθρωπε, τῆς κακίας μου, τὸ ἀπροσμέτρητον πάχος· νῦν ὡς πρέσβυν γὰρ, τὸν Ἰωὴλ σοὶ προσάγω, Χριστέ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Απάτης τῆς δεινῆς τῶν τοῦ βίου ἡδέων, καὶ σκότους κοσμικοῦ ἐλκυσθῆναι Παρθένε, οἱ δοῦλοι σοῦ δεόμεθα, οἱ πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀνομήσαντες, μετὰ δακρῶν βοῶντες· Χαῖρε Δέσποινα, τῶν γηγενῶν προστασία, καὶ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προκηρύξας μετάνοιαν Ἰωὴλ, ἀμαρτάδων ἐκάθηρας τὸν λαόν, σοφαῖς ὑποθήκαις σου, καὶ νηστεία θεόληπτε· σὺ γὰρ κεκοσμημένος, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, ἐποδηγέτεις πάντας, εἰς βίον ἀνέγκλητον. Ὅθεν περιλάμπεις ἀθανάτων τῇ αἴγλη, πηγάζων δωρήματα, τοῖς ἐν πίστει αἰνοῦσί σε, προφητῶν ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εργαστήριον ἔφυς ὑπερφυῆς, τῆς ἐνώσεως Μητὲρ τῆς θαυμαστῆς, τῶν φύσεων Δέσποινα, τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Πλάσαντος, δι'

ἤς σκιρτᾶ τὸ γένος βροτῶν καὶ ἀγάλλεται, καὶ τῶν δαιμόνων σμή-
νη, δεινῶς κατεπτύχεται. Ὅθεν σωτηρίας ὡς αἰτίαν οἱ πάντες,
παρθένων τὸ τείχισμα καὶ μητέρων ὑπόδειγμα, Παναγία σὲ ἔχο-
μεν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-
σασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ βουνοὶ ρυήσονται, γάλα προέγνωσ, καὶ τὰ ὄρη ἅπαντα ἀπο-
σταλάξῃ γλυκασμὸν, καὶ αἱ πηγαὶ ἐκχειλίσουσι, κρουνοὺς ὑδάτων,
Χριστοῦ ἐπιφαίνοντος.

Θεοτοκίον.

Ηπαστὰς ἡ ἔνθεος, παρθενομήτορ, ἐπεγνώσθης πρόπαλαι, ἐν
ἧ τὴν σάρκα τοῦ Ἀδάμ, πρὸς σωτηρίαν κινούμενος, ἡμῶν τῶν
φαύλων, Χριστὸς ἐνυμφεύσατο.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου...

Στίχ. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Πᾶσα Πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Οὐκ ἂν ἰσχύσω ἐξειπεῖν, εἰ γὰρ μυρία γλῶσσαι μοι δοθήσονται,
τὰς ἀρρήτους ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸν πλοῦτον
τῆς Θεολογίας, τῶν ἰάσεων τοὺς κρουνοὺς, τὰς δράσεις καὶ τὰς
ὀπτασίας, τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ νέου τῆς Χάριτος λαοῦ, ὡς
ὁ Ἰωὴλ ὁ προφήτης, ἐπιστοποίησε τῇ προαγορεύσει. Διὸ τῶν γλυ-
κερῶν ρημάτων τῆς προφητείας σου σήμερον μνημονεύοντες σοῦ
δεόμεθα· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τό, Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Καί οἱ Κανόνες. Τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς: « Ἄνυμνεῖ Ἰωήλ θαυμαστόν προφήτην Ἰωήλ».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν ὁ παλαιὸς »πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ »τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ακτῖσι θεουργικαῖς λαμπόμενος, ψυχῆς ἐκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν παμμάκαρ Ἰωήλ, καὶ λαβὼν τὴν ἐξήγησιν, τῶν μυστηρίων ἔσπευσας, μυσταγωγῆσαι τοὺς συνόντας σοι.

Ναμάτων προφητικῶν γενόμενος, δοχεῖον πάντιμον, προαγορεύεις ξένα καὶ φρικτά, καὶ τοῦ Πνεύματος ἔκχυσιν, προδιαγράφεις ἔνδοξε, τοῖς ὁμοφύλοις σου πανόβλιε.

Υφέρπων ἐν τῷ βυθῷ πταισμάτων μου, καὶ σκοτιζόμενος ὑπὸ πολλῶν παθῶν μου ὀχληρῶν, τῆς γλυκειᾶς ἐλλάμψεως, τοῦ Παρακλήτου ἔμπλησον, Σῶτερ με λιταῖς τοῦ προφήτου σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία τῶν γηγενῶν τὸ καύχημα, ἀγγέλων σέμνωμα, καὶ ἡ φωτὸς πηγὴ τοῦ ἀληθοῦς, τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ πονηροῦ τὴν ζόφωσιν, Μῆτερ ταῖς λιταῖς σου διάλυσον.

ᾠδὴ γ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ »μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νυγείσης μου τῆς ψυχῆς, ὑπὸ ἀλόγων ἐννοιῶν πάντιμε, ταῖς σαῖς εὐχαῖς πρόφθασον, τάχει θεραπεῦσαι τὰ τραύματα.

Εμβάλλεις οἷα τὸ πῦρ, πόθον Χριστὲ θεοφιλοῦς ἔρωτος, εἰς τὰς ψυχὰς πάνσοφε, ὡς ὁ Ἰωὴλ προεμήνυσε.

Ισχύει τῇ θεϊκῇ, ἐγκυλινδούμενον λαὸν ἄνομον, τοῖς ρυπαροῖς πάθεσιν, ἤγαγες σοφὲ εἰς μετάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ιάτεια τῶν βροτῶν, καὶ αὐχμηρίας ψυχικῆς ἄνεσιν, Παρθενομῆτορ Πανάμωμε, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ γινώσκομεν.

Κάθισμα. ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ ἐπελεύσεως, τῆς φοβερᾶς Ἰωὴλ, Δευτέρας τὴν πρόγνωσιν, παρανομοῦντι λαῶ, ἐδήλωσας πάντιμε· αἷμα γὰρ καὶ ἀτμίδα, τοῦ καπνοῦ προφητεύσας, ὥφθης ἐξ ἁμαρτίας, ὁδηγῶν πρὸς τὴν κρείττω, ὁδὸν τῆς μετανοίας, αὐτὸν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον. ᾠμοιον.

Τὸν κόσμον πανάμωμε, ὁ φιλοικτίρμων ἡμῶν, Θεὸς ἐξηγόρασεν ἐκ τῶν δεσμῶν ἀληθῶς, λαβὼν τὴν μερόπειον, σάρκα καὶ τοῦ θανάτου, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσας, ἔλυσε τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ βασιλείαν, καὶ πάντας τοὺς ἐν Ἄδῃ, Μαρία ἐξήγαγε.

ᾠδὴ δ'.

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Ωραιοῦθης Ἰωὴλ ἐν Παραδείσῳ, ἀμφιασθεὶς τὴν αἴγλην, τῶν ἁγίων ἀγγέλων· σὺ γὰρ εἶ πανάριστον, δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Ηφωνὴ τῶν προφητῶν ἡ εὐτονωτάτη, ἐκ τῆς Σιών ἐκπέμπει, λιγυρόφθογον ἄσμα, ὅτι ἤξει τάχιστα, Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθείς τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ παμμάκαρ, τοῦ αἰωνίου σκότους, ταῖς ὀξείαις πρεσβείαις ἀπάλλαξον, ψυχὴν μου τὴν τάλαιναν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀληθῶς τῶν ἀμαρτανόντων, ἐγγυητὴς ἡ θεία, ἀνεδείχθης καὶ σκέπη, δυσωποῦσα Πάναγνε, Υἱόν σου καὶ Κύριον.

Ὦδὴ ε΄.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέψον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Απόστολοι σοφοὶ, ἀλιεῖς ἐπεγνώσθησαν, τῇ χάριτι Παρακλήτου, Ἰωὴλ θεοφόρε, ὡς πάλαι προεκήρυξας.

Υψόθεν ἐλλαμφθείς, ἐνεργείαις τοῦ Πνεύματος, τὰ μέλλοντα τῆς Δευτέρας, Παρουσίας συμβαίνειν, ἀξίως προετύπωσας.

Ματαίων λογισμῶν, τὸν ἐσμὸν διασκέδασον, καὶ δάκρυα μετανοίας, Ἰωὴλ ταῖς λιταῖς σου, παράσχου μοι πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ανάσπασον ταχύ, ἀμαρτίας ζιζάνια, καὶ ἄρουραν τῶν παθῶν μου, Παναγία Παρθένε, εὐχαῖς καὶ δυσωπείαις σου.

Ὦδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ ἠδαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον. ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Σκώληξ ὡς, ἰλυσπᾶτο λαὸς ὁ παράνομος, εἰς τὸν βυθόν τῶν εἰδώλων, ἀθετήσας πάλιν τὰ γεγραμμένα· ὅθεν τοῦτον εἰς ὁδὸν μετανοίας ἐκάλεσας.

Τέρατα, καὶ σημεῖα προφήτα παράδοξα, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμί-
δα, καὶ ἡλίου σβέσιν προεπηγγείλω· διὸ πάντας, Ἰωὴλ ταῖς λι-
ταῖς σου διάσωσον.

Οντως νῦν, τοῦ φωτὸς τοῦ ἁγίου ἐστέρημαι, καὶ ἀγαπήσεως
θείας, τὴν λαμπάδα ἔχων ἄνευ ἐλαίου, ἱκετεύων, Ἰωὴλ ταῖς
εὐχαῖς σου βοήθει μοι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τοῦ θυμοῦ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, Παρθενομῆτορ
Μαρία, καὶ καρδίαν ἔκπλυνον τὴν ρυπῶσαν, τῶν σῶν δούλων, ὡς
παρρησίαν ἔχουσα Πάναγνε.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Αηδῶν εὐκέλαδος ἀναδειχθεὶς τοῦ Κυρίου, τὴν μολπὴν τῆς χά-
ριτος, τὴν λιγυρὰν ἐμελώδεις, δῆμον τε σεμνοπρεπῶς πρὸς τὰ ἄ-
νω, μάκαρ ἅπαντα ἐποδηγέτεις μαρμαρυγαῖς σου, Ἰωὴλ ὡς αἰ-
γληφόρος, ἀστὴρ θεόφρον καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Ὁ Οἶκος.

Ελλαμφθεὶς πανάριστε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ταῖς σωστι-
καῖς ἐνεργείαις, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα προηγόρευσας θαυμα-
στῶς. Τοῦ Παρακλήτου τὴν ἔλευσιν καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν Δευτέ-
ραν ἐπέλευσιν πανσεβάσμιε προεώρακας, εἶτα δὲ καὶ τοῦ ἡλίου
τὴν σβέσιν καὶ τῶν ἀστέρων τὴν ἔκπτωσιν καὶ τὰ μέλλοντα μετὰ
κρότου συμβαίνειν προετύπωσας ὡς στόμα Κυρίου τὸ ἅγιον. Διὸ
καὶ νῦν καταυγάζεις τοὺς πιστοὺς, Ἰωὴλ ὡς αἰγληφόρος ἀστὴρ
θεόφρον, καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς ΙΘ'
Ὀκτωβρίου. Εἶτα λέγομεν·

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου
Ἰωὴλ.

Στίχοι.

Ἰωὴλ στερρόφρων τοῦ Θεοῦ προφήτης
ἀνεδείχθη πρόπαλαι λαβὼν τὴν χάριν.

Οὗτος ὁ προφήτης ἦτο ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ρουβὶμ, ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ καλουμένου Μεθομορρῶν. Ἐρμηνεύεται δὲ Ἰωὴλ, κατὰ μὲν τὸν παλαιὸν συναξαριστὴν, ἀγάπη Κυρίου, ἢ ἀρχή, ἢ ἀπαρχή Θεοῦ, κατὰ δὲ τὸν νεώτερον ἐρμηνευτὴν, ὁ Γιαχβὲ εἶναι ὁ Θεός. Ἀπορίας ἄξιον εἶναι ὁ ἀκριβὴς χρόνος τῆς δράσεως τοῦ ἐνδόξου τούτου προφήτου. Ἄλλοι τὸν τοποθετοῦν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωᾶς 836-797 π.Χ. καὶ ἄλλοι μετὰ τὴν βαβυλώνειον αἰχμαλωσίαν.

Εἰς δύο μέρη χωρίζεται ἡ θεόγραφος βίβλος αὐτοῦ. Εἰς μὲν τὸ πρῶτον περιγράφει ὁ Προφήτης τὴν φοβερὰν μάστιγα τῆς ἀκρίδος καὶ παρακινεῖ λαὸν καὶ Ἱερεῖς εἰς μετάνοιαν. «Πενθεῖτε, οἱ Ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου» (κεφ. 1, 9). «Ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς» (κεφ. 1, 14). Τῆς γῆς, λοιπόν, ἐκτραγωδήσας πάθη, ἤγαγε τὸν λαὸν εἰς μετάνοιαν καὶ οὕτω παύει ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον καὶ σπουδαιότερον μέρος εὐαγγελίζεται πάσης σάλπιγγος εὐχρότερον τὴν Ἐνσαρκον ἔλευσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τὴν κάθοδον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγέλλεται. «Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται» (κεφ. 3, 1). Ἐπίσης ἀναγγέλλει τὸ σωτήριο πάθος καὶ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Σωτῆρος. «Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ελθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ» (κεφ. 3, 4).

Καὶ ταῦτα προφητεύσας, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν ἰδικὴν του γῆν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πάλιν ἐκλάμπει, τοῦ Παρακλήτου ἡ ἐνέργεια, πλήθη τῶν πιστῶν, φωτίζουσα νοερῶς, καὶ παρέχουσα χαρίσματα, καθὼς προείρηκας, ἱεροπρεπῶς Προφῆτα μακάριε.

Ρύαξ ὡς μέλι καὶ οἱ βουνοὶ ἀποστάξουσι, γάλα δὲ τὰ ὄρη ρεύσουσιν Ἰωὴλ, τοῦ Σωτῆρος ἐπιφαίνοντος, ὡς προεσήμηνας, ὑπερκοσμίους μάκαρ διδάγμασι.

Ο ἐν ἀγίοις θεοπρεπῶς ἀναπαυόμενος, δήμου τῶν ἀγγέλων πάντιμε Ἰωὴλ, συμπολίτην σὲ ἀνέδειξεν, εἰς ὃν πρεσβείαις σου, πάντας ἡμᾶς, ταχὺ συνανέλκυσον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τῶν δούλων, τῶν σῶν Παρθένε παναμώμητε, στόνων ἀδοκῆτων λύουσα τὰς πλοκάς, καὶ παντοίων περιστάσεων, τῇ μεσιτείᾳ σου, τὰς ἀλγηδόνας Μῆτερ ἀπέλασον.

ᾠδὴ η΄.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηχθης πρὸς τό ἄκρως ὀρεκτόν, ὑπὸ τῆς χάριτος, ἰδὼν τὴν ἐκχυσιν, τοῦ Παρακλήτου πανόλβιε, Ἰωὴλ τὴν ὑπερκόσμιον, καὶ ἐλλαμφθεὶς θεοπρεπῶς, τοῖς πᾶσιν ἐκραξας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τέμενος σοφίας τὸ σεμνόν, λαμπρὸν κειμήλιον, καὶ τὸ θεσπέσιον τῆς ἀρετῆς ἐνδιαίτημα, τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου σου, ἀναδειχθεὶς ὡς εὐσθενής, ἀνὴρ ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηβάσις βροτῶν ἢ ἀρραγής, καὶ τὸ προπύργιον, γενοῦ πανάριστε, τὸ ἀποκροῦον τὰ τάγματα, τοῦ πονηροῦ τὰ δυσήττητα, τὰ ἐπελθόντα καθ' ἡμῶν, ἵνα βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νῦν οἱ γηγενεῖς καινοπρεπῶς, ὑπὸ τοῦ τόκου σου, Ἄγνη ἀρδεύονται, τῶν δωρημάτων τοῖς νάμασιν, ὡς οἱ προφῆται κατήγγειλαν· διὸ φωνοῦσι παγγενῶς, ἄσμα χαρμόσυνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιαμα ἐδείχθης καὶ προστάτης, τῶν ἀλγουμένων καὶ στενόντων· ὅθεν ἐκβοῶ σοι προφῆτα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἐκ τῶν δεσμῶν ταχέως, τῶν ἡδονῶν ἀπάλλαξον, ὦ Ἰωὴλ θεοφορούμενε.

Ως παρεστηκώς εἰς τὸν θρόνον, μὴ διαλίπης ἱκετεύων, πάντοτε Χριστὸν ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν τῶν ὄντων ὑπὸ ζυγὸν κακίας, καὶ ἐκζητούντων ἅγιε, τὴν σὴν βοήθειαν θεόληπτε.

Ηξει ἡ ἡμέρα Κυρίου, μετὰ σημείων καὶ τεράτων, ὡς ὁ Ἰωὴλ ὁ ἐχέφρων, πανσόφως ἔφη, παιδαγωγῶν ἀμαρτόντας· διὸ πολλοὺς ἀνέσπασε, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κοσμοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Λάμψον τὴν σκοτόμαιναν τάχει, ἀμπλακημάτων ψυχολέθρων, Κόρη τῶν πιστῶν ὑμνητῶν σου, φαιδραῖς ἀκτίσι τῶν πρεσβειῶν σου Μῆτερ· ὅτι Χριστὸν τὸν ἥλιον εἰς τὴν κοιλίαν σου ἐβάστασας.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ημνήμη-σου ἡ φωσφόρος, ἡ καταυγάζουσα τὸν νοῦν, κινεῖ ἡμῶν νῦν τὰς γλώσσας, τῶν Ὁρθοδόξων Ἰωήλ, τὴν βιοτὴν σου ὑμνήσαι, ἀξιοχρέως θεόφρον.

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Πάρεσο μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων Ἰωήλ, τὴν σὴν ἐπέτειον ὕμνοις, καὶ ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ταῖς πρεσβείαις σου πάντας, ἐκ τῶν δεινῶν ἡμᾶς ρῦσαι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τεταραγμένων γαλήνη, χειμαζομένων ὁ λιμὴν, τῆς ἀντιλήψεως πύργος, ὁ ἀσφαλὴς καὶ κραταῖός, ἀπεγνωσμένων πρεσβεία, ἐφάνης ἄσπιλε Μῆτερ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εγὼ εἰμὶ ἐν τῷ μέσῳ, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, καὶ πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι, ἐπιγνώσεσθε πάντες, Θεός τε καὶ Δεσπότης σοφῶς Ἰωήλ, διὰ σοῦ ἐπετάξατο, παρανομήσαντι πάλαι λαῷ δεινῶς, Σαββαῶθ ὁ παντευλόγητος.

Προγνωστικῶς διαγράφεις, ἐπιδημίαν σοφέ, τοῦ ἐν πνοῇ βιαία, καταβάντος ἀρρήτως, ποτὲ εἰς Ἵπερῶν, πυρὸς Ἰωήλ, τῆς Τρισηλίου Θεότητος· διὸ τιμῶμέν σε πάντες χρεωστικῶς, ἀνυμνοῦντες τὸ σὸν ὄνομα.

Συγκαταρίθμησον τάχει, ἐν τοῖς χοροῖς ἐκλεκτῶν, τοὺς εὐφημοῦντας μάκαρ, τὴν σὴν μνήμην τὴν θείαν, φωνοῦντάς σοι προφήτα Χριστοῦ Ἰωήλ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, ἐξ ἀναγκῶν καὶ κινδύνων τῶν χαλεπῶν, καὶ μανίας τοῦ ἀλάστορος.

Ως ἀξιέπαινος φόρμιγξ, τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ, καὶ λιγυρὰ κινύρα τῆς Καινῆς Διαθήκης, σαλπίζεις ἠδυμόλπως ἡμῖν Ἰωήλ, τοῦ Παρακλητοῦ τὴν ἔκχυσιν· ὅτι πολλοὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν γηγενῶν πληρωθήσονται τῆς χάριτος.

Δόξα ᾠχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι, καὶ ἐορτίως πανηγυρίσωμεν, ἐν τῇ εὐσήμεν μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου προφήτου Ἰωήλ. Ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συνελθέτωσαν καὶ τῶν ἐγκωμίων τὴν λύραν κατὰ χρέος ἀρμοσάτωσαν ὡς ἄγγελοι, τὸν ῥητῆρα τὸν θεῖον γεραίροντες. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τῆς Ἐκκλησίας σελαγίζοντα ἀστέρα, συνδραμόντες εὐφημήσωμεν. Παρησίας τὸν θησαυρὸν, μετανοίας τὸ στόμα, τὴν τοῦ Παρακλητοῦ κιθάραν, τὸ κλέισμα τῶν πιστῶν, τὸ κειμήλιον τῆς ἀληθοῦς σοφίας, τὸν διαλάμποντα φωστῆρα, θεολογίας λαμπρὸν δοχεῖον, τὸν στύλον τῆς εὐσεβείας τὸν φωτοφόρον, ἔνθεον ὑποφήτην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν· ᾠ ἄνερ πανεύφημε, ἐμφύτευσον τὸν φόβον Θεοῦ, εἰς τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ πάντα περιφρούρησον ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ ς' Ὡδή.

Ἀπόστολος τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου.

Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς ΙΑ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἐγκαλλώπισμα προφητῶν, καὶ τοῦ Παρακλήτου ὁ προ-
αγγελος Ἰωὴλ, χαίροις μυστηρίων, Δευτέρας Παρουσίας, ὁ μέγας
θεοφάντωρ καὶ γνώστης ἄριστος.

